

ДОНА ЛЮКРЕЦІЯ, весело.

Искамъ да не мыслиж вече на това. — Алфонсе, оставете мя да свършиж работж-тж по воля-та св!

ДОНЪ АЛФОНСЪ

Пъ тѣзи ^{работа} трѣба да ся свърши по моя-та воля.

ДОНА ЛЮКРЕЦІЯ

Пъ най-послѣ, мой Алфонсе, пѣнате никакво право да убиете този момѣкж.

ДОНЪ АЛФОНСЪ

Ами честно-то слово кое-то дадохъ? клетвата на единъ царь е света.

ДОНА ЛЮКРЕЦІЯ

Това може да ся каже на народа; пъ помежду ни, Алфонсе, то друго, Святой Отець бѣше ся общалъ на Карль VIII да остави живъ Зизими. Между туй той го погуби. Господинъ Валентина бѣше далъ честно слово да бѣде въ залогътъ на сжщій царь, между туй Валентина избѣгна отъ французскій станъ щомъ намѣри згоденъ случай. Вы, тѣи сжщо, бѣхте ся общали на Петручи да му дадете Сіень. Направихте ли това? Хе! исторія-та е пълна съ такыва пѣща. Ни единъ царь, ни еденъ народъ не бы сжществувалъ единъ день, ако да си изпълнявахъ клетвы-тѣ. Помежду ны, донъ Алфонсе, клетва не е нужна, освѣшь когато пѣма други способъ.

ДОНЪ АЛФОНСЪ

Между туй, Дона Люкреція, една клетва....

ДОНА ЛЮКРЕЦІЯ

Не ми давайте такыва оправданія. Азъ не съмъ безумна. Кажете ми по-скоро, мой Алфонсе, дру-